

Een openhartig gesprek met.....

NINA VINK

Op haar achttiende raakte Nina Vink zwanger van zoontje Jaydon. Ondanks de eerste grote schrik wist de tienermoeder al snel dat ze de baby wilde houden. “Veel mensen hebben kritiek op jonge ouders, maar mijn leven is er mooier door geworden.”

‘Het zijn vooral onbekenden die kritiek hebben’



Nina (22) opent de deur in een bruin joggingpak, een bescheiden voorkomen. Ze loopt op sokken de woonkamer in en biedt thee aan. Even later zit ze op de donkergrijze loungebank. Ze heeft haar blonde haren los, tatoeages op haar vingers en haar nagels mintgroen gelakt. De zon schijnt tot ver in de kamer. Haar driejarige zoontje komt binnen en zegt dat hij zijn zonnebril vergeten is in de auto. Nina stuurt hem naar papa die op het balkon staat, maar eerst wil Jaydon de nieuwe katjes laten zien. Hij tilt de zwarte op en laat hem onhandig neerkomen op de bank. Op zijn arm is een verse kattenkrab te zien.

Voordat Nina zwanger raakte woonde ze afwisselend bij haar moeder en bij haar vader, haar ouders zijn gescheiden. Ze had sinds een halfjaar een relatie met de drie jaar oudere Stanley, die ook nog thuis woonde. Nina was zeer onregelmatig ongesteld en deed daarom af en toe een zwangerschapstest. “Ik zou bij Stanley slapen en haalde wat kleding op bij mijn moeder.” Ze was alweer weken over tijd en deed voor de zekerheid een test. “Niks aan de hand leek me, het is iedere keer loos alarm. Totdat ik plots een tweede streepje zag verschijnen. Ik kreeg het meteen warm, dit kon niet, ik slikte de pil. Ik voelde paniek opkomen en moest huilen. Mijn moeder was er gelukkig en troostte me.” Nina ging gelijk naar haar vriend om hem het nieuws te vertellen. “Hij geloofde het eerst niet. ‘Dat kan niet’, zei hij. Hij werd een beetje lacherig en vond het spannend, maar bleef rustig. Veel meer hebben we er op dat moment niet over gesproken of nagedacht. Stanley is sowieso niet iemand die heel ver vooruit denkt. Ik wist eigenlijk al vrij snel dat ik het kindje wilde houden.”

WEL OF GEEN ABORTUS

Diverse gesprekken volgden daarna met haar ouders en zijn ouders. Zij voorzagen wel problemen. De ouders van Nina vonden het geen goed idee om de zwangerschap voort te zetten. Ze vonden haar te jong. Ze zat nog op school, haar ouders wilden dat ze haar kappersopleiding af zou maken. Bovendien was Nina nog maar kort samen met haar vriend en hadden ze geen eigen huis. “Ze maakten zich overal zorgen om. Ook gunden ze mij mijn jeugd, nog kunnen doen en laten wat ik wilde en niet gelijk na school een gezin starten. Ze vonden het echt erg.” De ouders van Stanley reageerden nuchterder: “Ook wel logisch

natuurlijk, ik was zwanger en niet hun zoon. Dat is minder heftig. Slim vonden ze het zeker niet.”

Volgens Nina hoopten hun beide ouders op abortus, ze brachten het in ieder geval ter sprake als mogelijkheid. “Voor mij was dat geen optie en ook niet voor Stanley. Ook al hadden we nog niet lang een relatie, we wilden dit echt samen doen. Ik ging het kindje sowieso houden met of zonder hem, maar gelukkig was hij het ermee eens. Voor mijn zwangerschap keek ik wel eens met mijn moeder naar tv-programma’s over tienerouders. Ik zei haar dat wanneer het mij zou overkomen ik de baby niet liet weghalen. ‘Laten we hopen dat dat niet gebeurt’, antwoordde mijn moeder. Dat liep anders”, zegt ze lachend. “Ik had al jong een kindervens, voor mij maakte het niet uit of ik met achttien jaar moeder zou worden of met dertig.”

De zwangerschap van Nina verliep goed. Naast een dikke buik behield ze haar slanke figuur. Ze had geen klachten en kon tot het laatste moment werken als kapster. De bevalling verliep minder makkelijk. “Een vriendin van mij beviel in twee uur, ik verwachtte dat het bij mij ook niet lang zou duren. De ontsluiting kwam helaas niet op gang. Ik heb er tweeëntwintig uur over gedaan voordat Jaydon werd geboren.”

BEMOEIENIS VAN ANDEREN

Na de geboorte hebben ze met z’n drieën twee jaar bij Nina’s vader gewoond. Sinds anderhalf jaar huren ze een eigen appartement. “Mijn vader vond het leuk samen met ons bij hem in huis, maar ook





wel erg druk. Als Jaydon iets stouts deed, bemoeide iedereen zich ermee. Ik verbood het, Stanley zei er wat van en ook opa had een mening. We hebben veel hulp gehad van mijn vader en dat waarderen we enorm, maar soms ontstonden er irritaties. Hij was blij toen we een eigen woning vonden en wij ook. Het is heerlijk met z'n drieën, zelfstandig, eigen regels bepalen, niemand die zich ergens mee bemoeit, echt fijn." Familieleden vroegen haar tijdens de zwangerschap of ze niet langer had willen studeren, werken, op reis gaan of vaker uit met vrienden. Haar opa en oma van moeders kant hebben heel lang aan de situatie moeten wennen. Inmiddels vinden ze het bijzonder dat ze dit nog mee mogen maken, een achterkleinkind. Sommige mensen om haar heen vonden het lastig hun rol te bepalen. Zo wist haar mentor op het Nova College niet goed hoe ze Nina moest begeleiden bij haar studie in combinatie met de zwangerschap. Toch wist Nina tijdens die periode het kappersdiploma te behalen. Haar stagebegeleider schrok van de dikke buik, maar vroeg al snel of ze na de bevalling bij hem wilde komen werken. Dat heeft ze gedaan, drie dagen in de week werkt ze in zijn kapperszaak.

"Zomaar spontaan uitgaan dat kon niet meer. Gelukkig heb ik geen wilde vriendinnen, als we naar de stad gingen nam ik Jaydon mee of ze kwamen bij mij langs. Uitgaan en feesten doe ik sowieso niet veel en drinken is niet echt aan mij besteed, dat miste ik ook niet. Ik was niet bang mijn vrijheid kwijt te raken. We hadden natuurlijk wel het geluk dat mijn vader er was. Als Jaydon sliep kon ik 's avonds rustig weg met een vriendin of met Stanley. Ik heb niet het gevoel dat ik iets gemist heb in de begintijd."

NARE BLIKKEN OP STRAAT

De vriendinnen van Nina vonden de zwangerschap allemaal leuk en interessant, een van hen was ook al jong zwanger.

‘Ik sta als moeder voorzichtiger in het leven’

Ze hadden geen kritiek op haar jonge ouderschap. "Het zijn vooral volwassenen die commentaar geven. 'Is dit nou wel zo slim?' vroegen ze me. Als ik met mijn dikke buik op straat liep, kreeg ik regelmatig nare blikken van mensen. Ik zag ze denken: daar heb je weer zo'n onverantwoord meisje! Dat gebeurt nog steeds trouwens. Als ik met Jaydon in een winkel ben en hij doet stout of krijgt een driftbui, zie ik mensen gelijk kijken. Ik voel de kritiek: dat meisje is veel te jong om op te voeden, die heeft geen idee wat ze aan het doen is. Ik vind dat echt vervelend en het is daarbij helemaal niet nodig. Ik doe dat zelf ook niet bij anderen. Iedereen heeft gelijk een mening, maar ze weten helemaal niet hoe het precies zit." Nadat duidelijk was dat zij het kindje wilde houden heeft Nina van haar directe omgeving geen commentaar meer gehad. Wel is er nog gesproken en meegedacht over hoe ze de situatie het best kon aanpakken.

Jaydon komt er even bij, hij wil aandacht. "Mag ik een ijsje?" vraagt hij leunend tegen de benen van zijn moeder. Het wordt een mandarijn die Nina voor hem pelt. Hij laat ondertussen een ingelijste tekening zien die hij voor haar heeft gemaakt. Volgens Nina zitten er alleen maar voordelen aan het jong moeder zijn. Ze heeft bijvoorbeeld meer energie dan oudere moeders, denkt ze. Ook opa en oma zijn niet oud en kunnen nog volop activiteiten ondernemen met Jaydon. "Als hij straks wat ouder is, ben ik nog jong en kan carrière maken als ik dat wil. We zitten qua leeftijd dicht bij elkaar, als ik 36 jaar ben is hij 18, wellicht begrijp ik zijn leven dan beter. Wie weet wil hij daardoor meer

met me delen. Het is ook *cool*, we kunnen samen uit. Ik hoop trouwens niet dat ik dan al oma word", zegt ze lachend. "Natuurlijk heb ik geen recht van spreken. Ik weet ook niet waarom ik dit zeg, het hangt van het kind af, maar 18 lijkt wel erg jong. We gaan het zien, als het bij hem past, is het prima."

GENIETEN VAN ZWANGERSCHAP

Opmerkingen als: 'Je bent je vrijheid kwijt' of 'Je leven is voorbij', daar kan Nina niets mee. "Dat vind ik totaal overdreven; alsof ik mijn leven inruil voor een kind. Je krijgt er iets heel moois voor terug, dat lijken mensen te vergeten. Je kunt niet zomaar weg, dat klopt, maar dan regel ik een oppas. Ik heb gelukkig veel mensen om mij heen die willen oppassen. Eigenlijk gaat Jaydon bijna altijd overal mee naar toe."

Als moeder staat ze wel voorzichtiger in het leven dan voorheen en denkt meer na bij wat ze doet. Ze kijkt anders naar de wereld en voelt zich verantwoordelijker. "Ik maak me geen zorgen om de wereldproblemen. Daar probeer ik me zo min mogelijk mee bezig te houden, ik kan er toch niets aan veranderen. Ik raad andere tienermoeders aan vooral te genieten van hun zwangerschap, dat heb ik ook gedaan. Belangrijk is zelf te beslissen of je het kindje houdt of niet, anders krijg je misschien spijt. Ik ben blij dat ik hier de gelegenheid krijg mijn positieve verhaal te delen. Wij zijn bezig om nog een kindje te krijgen en misschien daarna nog een, als het lukt. Mijn leven is echt mooier geworden door het moederschap." ★